

SubID: 62301602346

Typ sesji: PS - Sesja Plakatowa

Język prezentacji: polski

Tytuł pracy: Ocena powtarzalności rezerwy wieńcowej wyznaczonej techniką SPECT przy użyciu półprzewodnikowej kamery CZT

Temat:

Autor / Autorzy: Paweł Cichocki¹, Michał Błaszczuk², Kamila Cygulska³, Krzysztof Filipczak², Jacek Kuśmierk¹, Piotr Lipiec³, Jarosław D. Kasprzak³, Anna Płachcińska²

¹Zakład Medycyny Nuklearnej, Uniwersytet Medyczny w Łodzi

²Zakład Kontroli Jakości Badań i Ochrony Radiologicznej, Uniwersytet Medyczny w Łodzi

³I Katedra i Klinika Kardiologii, Uniwersytet Medyczny w Łodzi

Abstrakt:

Wstęp:

Scyntygraficzne badanie rezerwy przepływów krwi w miokardium należy do najnowocześniejszych metod kardiologii nuklearnej. Pozwala ono, w odróżnieniu od badania FFR w koronarografii, ocenić przepływ krwi (MBF – Myocardial Blood Flow) oraz rezerwę przepływu (MFR – Myocardial Flow Reserve) w całym mięśniu lewej komory serca oraz w wybranych strefach naczyniowych. Poszerza to potencjał diagnostyczny scyntygrafii perfuzyjnej mięśnia sercowego, szczególnie w zakresie diagnostyki choroby wieńcowej wielonaczyniowej, gdzie standardowe badanie charakteryzuje się niższą czułością. Badanie rezerwy wieńcowej na kamerach półprzewodnikowych CZT stanowi alternatywę dla analogicznego badania PET z zastosowaniem kosztownych i mało dostępnych izotopów ⁸²Rb, ¹⁵O lub ¹³N. Metodyka opracowania danych scyntygraficznych uzyskanych w tym badaniu (zarówno w technice SPECT jak i PET) nie jest wolna od czynników subiektywnych i wymaga dużej skrupulatności. Zasadne więc jest określenie wiarygodności uzyskanych wyników poprzez ocenę ich powtarzalności.

Cel:

Ocena powtarzalności oznaczania MBF i MFR w badaniach przeprowadzonych przy użyciu ^{99m}Tc-MIBI na gammakamerze SPECT CZT Discovery NM530c.

Materiał i metody:

Badaniem objęto 57 dorosłych pacjentów. MBF i MFR oceniano w dwudniowym protokole – w spoczynku i po farmakologicznym obciążeniu dipyridamolem. Każdorazowo pacjentom podawano 37 MBq ^{99m}Tc-MIBI (do pozycjonowania na kamerze) a następnie 550 MBq w bolusie, równocześnie z rozpoczęciem akwizycji obrazów trwającej 8 minut. Dane scyntygraficzne w formie list mode przekonwertowano do 15 klatek 6s, 4 klatek 30s i 4 klatek 60s i zrekonstruowano do trójwymiarowych obrazów SPECT. Następnie badanie opracowywano w programie Corridor 4DM dwukrotnie przez jednego operatora (z 2-tygodniowym odstępem) i raz przez innego, mniej doświadczonego operatora. Przetwarzanie polegało na ustawieniu osi na obrazach zgodnie z długą osią lewej komory serca (automatycznym, ew. korygowanym ręcznie) oraz ręcznej korekcji ruchu.

Wyniki:

Powtarzalność wartości MBF i MFR uzyskanych w poszczególnych opracowaniach w zakresie unaczynienia całego miokardium lewej komory oraz każdego z 3 głównych naczyń

wieńcowych zestawiono w tabelach 1 i 2, a różnice pomiędzy wartościami MFR w opracowaniach dwóch operatorów w tabeli 3.

Wnioski:

Wartości MFR uzyskane zarówno przez tego samego jak i dwóch niezależnych operatorów w zakresie całego miokardium oraz jego obszarów unaczynionych przez LAD i LCX charakteryzowały się dość dobrą powtarzalnością, choć jest ona wyraźnie niższa niż w badaniach PET. Powtarzalność wyników MFR na terytorium RCA uzyskanych przez dwóch operatorów jest nieakceptowalnie niska. Poprawa działania oprogramowania w zakresie automatycznego ustawienia obrazów serca w odpowiedniej osi oraz wprowadzenie automatycznej korekcji ruchu prawdopodobnie w istotnym stopniu zwiększy powtarzalność wartości MFR i jest konieczna do poprawy wiarygodności oceny MFR w zakresie unaczynienia RCA.